SỐ THỨ 140 — NGÀY THỨ NĂM 23 FEVRIER 1922 — NĂM THỨ MƯỜI

DEPOT LEGAL INDOCHINE № 111

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

MỖI SỐ : 0$02

	HANOI						
	Phần giá tiền báo gửi đi các tỉnh	Phần giá tiền báo gửi đi các tỉnh	Phần giá tiền báo gửi đi các tỉnh	Phần giá tiền báo gửi đi các tỉnh	Phần giá tiền báo gửi đi các tỉnh	Phần giá tiền báo gửi đi các tỉnh	Phần giá tiền báo gửi đi các tỉnh
Một năm	6$00	6$90	6$30	6$30	6$60	9$00	»
Các làng và Các công-sở	»	8.00	8.00	8.00	9.00	»	»
Sáu tháng.	3.00	3.50	3.20	3.20	3.30	4.50	»
Ba tháng.	1.50	1.75	1.60	1.60	1.65	2.25	»
Một tháng.	0.50	0.60	0.55	0.55	0.60	0.75	»

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-63, Rue du Coton, Hanoi

F.-H SCHNEIDER, *Fondateur*
NGUYỄN-VĂN-VINH, *Directeur gérant*

Adresse télégraphique :
TRUNG BẮC TÂN-VĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

ANNONCES

Décomptées à raison de 3 lignes au centimètre de hauteur, sur 0m065 de large.

Une seule insertion. . . . 0$50 le c/m
Par contrat annuel — 1re page
Par centimètre et par insertion . . . . 0$25 le c/m
Réclame dans le 1er page. . . . 2$ la ligne
Annonces judiciaires et légales 1$50 le c/m
On traite à forfait pour les contrats importants.

SOUSCRIVEZ A L'EMPRUNT INDOCHINOIS EN PIASTRES

NÊN MUA QUỐC-TRÁI ĐÔNG-PHÁP TÍNH BẰNG BẠC

ឥណទានឥណ្ឌូចិនជាប្រាក់ពីរៀលនេះ

元銀算照債公法東買宜

Họa vần năm bài thơ

Đăng trong số báo ngày 17 Février 1922

Khuyên quốc-dân ta mua quốc-trái kỳ này

I

Nghĩa cả lời riêng một dịp này,
Nợ chung giúp nước mới là đây.
Bắc Nam mở rộng đường xe-lửa,
Bỏ của ta cùng đỡ một tay.

II

Muôn dặm ba kỳ đất nước nhà,
Bấy lâu còn cách lối gần xa.
Giúp tiền mở rộng đường thêm tiện.
Mầm Lạc chồi Hồng chắc nở hoa.

III

Nghĩ gần ta phải nghĩ đường xa.
Bỏ vốn ta nên giúp nước nhà.
Mở sổ rồi đây năm bốn lượt.
Vạn nghìn chưa kể lúc may ra.

IV

Nêu không thì cũng một thành hai
Trước giúp sau ta lại lấy lời.
Dặn nước phải nên toan lợi nước.
Đem tiền ta phải giúp đi thôi.

V

Non sông thêm được vẻ tinh hoa.
Thì sức tài bồi cũng tự ta.
Chính-phủ giúp công ta giúp của.
Nghĩa chung vì nước lợi vì nhà.

THUẦN-PHONG (Hà-nam)

Bán hàng cần phải thực thà

Câu ấy mới nghe hình như trái hẳn với sự đời. Vì có mua *tám lạng*, bán *nửa cân*, mua *tiền mười*, bán *tiền ba mươi đồng*(1) mới gọi là thực-thà. — Nhưng nếu quả vậy, thì dễ không ai bán hàng, bán hàng không thành nghề, là một nghề kiếm ăn như các nghề khác và lại có cơ làm giàu chắc hơn các nghề khác. (*Phi thương bất phú*) Mà xét ra, chính bởi một lẽ mong làm giàu, trục lợi quá ấy, cái nghiệp buôn bán nó mới hình như không còn ở được trong vòng lương thiện, đã đắm đuối sâu xa dưới cái hang điên-đảo, lừa lọc nhất ở đời. Nên thành có câu : *Ai nói buôn bán là nói ăn cắp* dường như cho bao nhiêu người buôn bán là làm một nghề vô liêm sỉ, chỉ lường gạt khách mua bóp mắt người ta mà lấy tiền.

Tuy vậy mặc dầu, ở đời bao giờ vẫn còn luân thường đạo lý, thì bao giờ thiên hạ vẫn còn k huyên các nhà buôn phải có giữ lấy mầu thực thà.

Buôn bán thế nào là thực thà ? — Là giá hàng nhất định, tùy theo phẩm hàng hơn là người mua, lúc bán — Là phẩm hàng không suy, trước làm sao thì sau làm vậy, mẫu đưa thế nào, thì hàng giao y như thế. Là giao hạn cho đúng ngày, đừng có nói ba ngày mà có khi đến ba mươi ngày ngoại hạn. Là giấy má sổ sách phải giữ gìn cho phân minh cẩn thận, đừng để luộm thuộm nhầm nhặt mà ngày cũng hóa gian, thực thà cũng như điên đảo. Còn nhiều nỗi thực thà kể ra không hết . . . . Đây ta xin nói riêng về cái *lương hàng* thực thà là một điều hiển hiện ngay trước mắt không tài nào trí trá được.

Một hộp bút sắt 12 tá là 144 ngòi, mở ra kiểm đủ không bao giờ thiếu một ngòi,

— Một hòm dao con 15 *gôi* (grosse) là 180 tá, bảy ra đếm đủ không bao giờ xảy một tá, một con. — Một tấm vải trúc bâu 89 thước 53 phân, tung ra đo qua lại không bao giờ sai một phân một ly. . . . Ấy thí dụ người Pháp và tất cả người Âu, Mỹ buôn bán thực thà như thế, làm cho ta khi mua hàng chỉ còn mã-cả cho ngã ra là xong, hay cứ theo y như giá đã có mà mua, không cần lo lúc mua thì bao nhiêu, mà về sau chỉ còn được một nửa hay chia tư một phần mà thôi.

Lại như một đỉnh vàng lá ai cũng gọi là một trăm, thử đem lại ta xem, có được năm sáu chục là không ? — Một bánh phòng chữ để hai ba chỗ một nghìn, tô mô kiểm lại ta xem có được một hai trăm cái không ? — Một lọ rượu Mai khôi lúc mua tưởng đầy lọ, ngờ đâu về mồ ra chia tư để không được ba phần, cái vỏ sành ngoài đen nghìn nghịt mất nào trông suốt được mà dò ? . . . Ấy là ta lại thí dụ người Khách buôn bán thực-thà một cách khác xa người Âu Mỹ lạ thường. Thế mà vàng cứ hóa, hóa ra tro ; pháo cứ đốt, đốt tan tành, rượu cứ uống, uống say mê, mê đến nỗi muốn mua cái gì chỉ vào hiệu các chú, hình như chỉ có các chú là thực thà nhất ở đời. Nhưng thực thà làm sao, chớ thực thà đây mới là *thực thà là che quỉ quái*.

Ta nói người Khách, người Tây buôn bán như thế. Hoặc có kẻ hỏi thế chính người Nam ta buôn bán thực-thà thế nào ? Ta không dám đáp. Vì chính cả sự buôn bán của ta còn non nớt mập mờ chưa gỡ ra mảnh mối nào thì dù cho thật thà hay giả dối, cũng chưa hiện hiện cái đặc tính rõ rệt được. Tuy vậy cứ theo một lẽ chung, thì những sự điêu toa, *hài cân hại quả, lừa thùng tráo đấu* hoặc cũng có ít nhiều. Mà cũng chẳng đợi đến lúc nào, ta nên nhân cái lúc mọi sự còn đang manh nha này, mà dám nhắn nhủ bà con ai buôn bán dù to, dù nhỏ, ở chốn thôn quê hay nơi thành-thị, cũng phải giữ cho thực thà, đua-đà về bên thực-thà hơn là bắt chước người điên đảo.

Tin nhạn buôn bán càng nhau,
Thiệt hơn, hơn thiệt trước sau như lời
Bây giờ lừa đảo kiếm lời,
Một nhà ăn uống tội trời riêng mang.
Theo chi những thói gian tham,
Pha phôi thực giả tìm đường dối nhau
Của phi nghĩa, có giàu đâu ?
Ở cho ngay thực, giàu sau mới bền.

Ấy là ông cha ta xưa chứa chan về đạo-đức đã khuyên nhủ ta thực thà chỉ vì một mục-đích đạo đức. Bây giờ cho học-vấn thương-nghiệp nghiên cứu đến thì nào, ngoài cái lợi về đạo đức không trông thấy, sự thực thà vẫn là cái phép tắc đơn lược nhất trong nghề vẫn còn làm mồi lợi về đường lý tài là cái *lợi tiền* có ngay trước mắt vậy. Buôn bán điên đảo chỉ lừa người được một bận. Chớ buôn bán thực thà, khách nhỏ nhà hàng, khách tìm đến luôn, cái bụng tin đã lấy được, thì cái mối lời cũng liên miên không dời đi chỗ khác. Cho nên tôm lại :

Khôn ngoan chẳng lại thật thà,
Lừa thưng tráo đấu chẳng qua [dong đầy

N. Ô. N.

(1) Ta có câu tục ngữ : « Ngẫu ngơ như chú bán gà, *lừa trời chẳng bán, bán lừa ba mươi đồng* »

ÂU CHÂU ĐIỆN TÍN

HAVAS

Paris ngày 21 Février 1922

Tại phòng Dự-thẩm việc đại-hình

Phòng Dự-thẩm việc đại-hình ở Paris đã thu cho M Paul Meunier, và Mme Deraviel, còn M. Judet và M. Bossard thì phải giao cho tòa Đại-hình xử về tội thông-phỉ.

VÔ TUYẾN ĐIỆN

Bordeaux, ngày 22 Février 1922

Hội-đồng các quan Thượng-thư

Các quan Thượng-thư hội-nghị sáng hôm thứ ba. Quan Millerand chủ tọa. M. Poincaré, tổng-trưởng tòa Nội-các trần thuyết về các vấn-đề ngoại-vụ. M. Peyronnet, thượng-thư bộ Lao-động có trình bày về cách thức nay mai Nghị-viện sẽ bàn đến cái số giờ làm việc trong một ngày.

Kỷ-niệm trận Verdun

Chiều hôm thứ ba đã làm lễ kỷ niệm trận Verdun năm thứ sáu. Tại Phê-bình-viện có làm lễ trọng thể Quan Thống-chế Pétain đã giao cho Bảo-tàng-viện của binh-gia các lá cờ của các đạo quân địa-hạt và các đạo quân bị ban, cùng là các lá cờ của các đạo quân giải tán từ ngày đình chiến.

Cuộc hội-nghị Gênes

Tại Ba-ngự việc có người hỏi quan Lloyd George về ngày khai nghị của hội-nghị Gênes, ngài có nói rằng ngày ấy chưa định, và việc ấy là do quyền chánh-phủ nước Ý. Báo *Temps* nói rằng dự-luận ở Londres cũng ưng thuận những lẽ nói trong bản án-văn của chánh-phủ Đại-pháp. Ai nấy nói rằng ngày 8 Mars hội đồng không có thể hội-nghị được, và trước khi hội-nghị các vấn-đề cần phải ấn định rõ đã.

Các đại biểu nước Ba-lan và các nước vẫn cuộc Tiểu-đồng minh sẽ hội-nghị ở Belgrade ngày 22 Février. Có tin rằng viên đại sứ nước Tchécoslovaquie ở Rome đã hỏi ý-kiến chánh-phủ nước Ý về việc hoãn hội-đồng, và các nước về cuộc Tiểu-đồng-minh cũng hợp ý với nước Pháp.

Có tin rằng ở Tokio nói rằng chánh-phủ Nhật-bản đã nhận lời chánh-phủ nước Ý mời đến dự nghị cuộc hội-đồng Gênes.

Quan Lloyd George có bá cáo tại Hạ-nghị viện rằng tại hội-đồng Gênes không bàn đến cái vấn đề Thổ-nhĩ-kỳ.

Việc nước Ba-lan

Nghị-viện nước Ba-lan đã đầu phiếu ưng chuẩn lời định quyết xin đem địa-hạt Vilna sáp nhập nước Ba-lan.

Việc ở Mésopotamie

Có tin rằng trong năm 1922 quân lính nước Anh đóng ở Mésopotamie sẽ giảm xuống làm bốn đại-đội. Binh ngạch giảm xuống như thế, là vì kể từ 1er Octobre số phí-cơ tăng lên.

Hội-đồng khảo cứu thuộc-địa của Nghị viện

Các nghị-viên có chân trong hội Thuộc-địa Đại-pháp đã hội-nghị để ấn-định chỉ thể lệ các ngài sẽ tán trợ vào công việc của hội. Các ngài dựng nên một cái cơ-quan gọi là hội-đồng khảo-cứu thuộc-địa. Các viên trị-sự của hội-đồng ấy như sau này : M. Georges Leygues hội-trưởng, M. Doumergue, M. Bérenger, M. Thomson. M. Raynaud, M. Delchepare và M. Bluysen, phó hội-trưởng, M. Accambrey và M. Candace thư-ký v. v.

Quốc-trái Đại-Pháp — 3/. 59, 75. — 4/. 1918, 64, 25. — 5/. 78, 85. — 5 1/2 1920 92, 75. — 6/. 1920 94.

Đường sắt đã trù liệu.
Tiền làm thiếu sâu triệu
Làm xong lợi vô cùng
Ta kíp nên mua phiếu.

Bài ca hành-vân

Khuyên quốc dân mua công-thái

Bản quán tiếp được bài sau này :

Dịp may này, dịp may này, nhắc bạn đồng-bang, tính sau trước, ao ước cho nhau, nỗi dày liên-lạc, bền cho chặt, xin càng ai chớ phụ lòng ai, bỏ tiền ra mà mua công-thái, đường xe hỏa, khắp nước nhà, đẹp lòng nhau, cho toàn nghĩa-vụ, thêm chặt tình thân, mừng sẽ sau, mở tấm lòng ra công phù nước lấy thời hay, thời hay : nghĩa đời đời rất đẹp lòng nâu; mấy tơi vẫn vít, nhắn nhe cùng bạn đồng-bang.

Mạnh-Thường-Đình-Quyên

THẾ GIỚI TÂN VĂN

Trong không gian cái gì nhỏ hơn hết mà cái gì lớn hơn hết ?

Một nhà khoa học nước Pháp ông Charles Nordman nói một cái điểm ở trung tâm nguyên-tử chất điện là một cái vật-thể nhỏ nhiệm bây giờ đã biết được. Cứ những điều trong khoa học đã nghiên-cứu suy nghiệm ra thì biết được rằng phàm một cái nguyên-tử không khác gì một cái thế-giới, những cái điểm nhỏ ở trong tâm nguyên-tử cũng như Hằng hà-sa số những vì hành-tinh quay theo xung quanh trung tâm mà đi ; những điều phát minh ấy thực đã chấn động sự tưởng tượng của người ta vậy.

Đương khi chưa có kính hiển vi, như con mọt gỗ ta đã cho là một cái vật nhỏ hơn hết, vì thể tích của nó chưa được bằng một li (millimètre) thước vuông ; đến lúc có kính hiển vi thì nhòm thấy một mẩu đá chỉ lớn chừng một li thước vuông tức là 2000. 000 cái xác đã hóa thành chất đá của những con động-vật nhỏ kết hợp mà thành, lại trong một giọt nước có ước đến 15.000.000 con vi-trùng nước, nhưng đó cũng chưa phải là cái vật thật nhỏ ; từ khi hóa-học tiến-bộ, người ta lấy phép hóa-học mà hóa phân các vật-chất, như một cái điện-tử hóa phân ra có đến tám trăm vạn cái nguyên-tử, đo cái bề kính của mỗi một nguyên-tử chỉ bằng một phần trong nghìn vạn phần li, mà ở trung tâm cái nguyên-tử lẹ lại còn không biết cơ man nào là những cái điểm nhỏ như đã kể trên kia. Đến cái điểm nhỏ ở trung-tâm nguyên-tử đó mới thật là cái vật nhỏ nhất mà các nhà khoa-học chịu công nhận vậy.

Cái vật nhỏ nhất như thế, mà cái vật lớn nhất cũng lại không biết thế nào là cùng. Hiện nay các nhà thiên-văn học chiêm-nghiệm những tinh tượng trong bầu trời, không có thể lấy số dặm mà tính xa gần, chỉ tính bằng cái tốc độ của ánh sáng đi ; tốc độ ánh sáng đi cứ một giây đồng hồ là 187.500 dặm, cho nên các nhà thiên văn gọi một giây quang-độ tức là đại-biểu cái tầm cách xa bấy nhiêu dặm ; vậy mà trong những tinh-tượng có vì sao Orien tính quang-độ đến sáu trăm năm, lại như vì sao Omega tính quang-độ đến 21 000 năm ; nhưng đó cũng chưa phải là cái vật thật lớn ; cứ các nhà thiên-văn học chiêm-nghiệm được, thì vì sao Nebulons spials quang-tuyến phải trải tám trăm vạn năm mới chiếu đến địa cầu ta tính ra thì cái tầm xa tới 47,024,409 000.000.000,000 dặm. Đó mới thật là cái vật lớn nhất mà các nhà khoa-học chịu công nhận vậy.

Sau này khoa-học còn mỗi ngày mỗi thêm xương minh, các nhà học-vấn còn cố công cứu xét mà nghiên cứu cho ra được nhiều điều mới lạ nữa ; cái vật mà bảy giờ cho là nhỏ nhất với lớn nhất, chắc đến sau này lại không còn có vật khác nhỏ hơn cùng lớn hơn thế nữa hay sao ?

LỜI ĐÀN BÀ

CÁC HẠNG NGƯỜI ĐÀN BÀ ĐỨNG VÀO CÁI ĐỊA-VỊ NGÀY NAY NÊN THẾ NÀO ?

Đã đành rằng người ta có những mấy hạng người không giống nhau ; hoặc vì sang hèn không giống nhau, tư-cách không giống nhau, nghề nghiệp không giống nhau, dẫn ở vào xã-hội nào cũng thế ; bởi vậy nên có câu « *của ba đồng, người ba loài* » không phải người nào cũng giống người nào đặng. — Kịp đến ngày nay, lại phân biệt ra một từng nữa, vì trong mấy hạng đã sẵn có mỗi lại khác hẳn nhau ; không nói trình độ cao hay là thấp, tư-tưởng phải hay là trái ; nếu đã khác hẳn nhau thời dẫu cao cũng có thấp, phải cũng có trái, là một lẽ thường tình, và hay xung đột lẫn nhau.

Vì dụ như người đàn bà mới, có tài-trí đến bậc nào, là người đàn bà cũ cũng không lấy gì làm qui trọng cho lắm ; mà người đàn bà cũ dẫu đức-hạnh đến đâu, chưa chắc người đàn bà mới đã chịu kính phục hết thảy, bởi cái duyên cớ làm sao ? Là vì cái lòng cố chấp hay chấch lệch sinh ra như thế, từ xưa đến nay người đàn bà đã yên trí rằng : bổ theo cha, khôn lớn theo chồng, già cả theo con, ba đường « theo » ấy là trọn cái nghĩa vụ của bổn phận, ngoài ra không lo nghĩ gì nữa ; cho nên chỉ chăm sóc được hạnh hơn của cô trí thức ; mà, từ nay về sau, là người đàn bà phải cần có trí thức gồm cả đức hạnh.

Hãy giờ người đàn bà đã lãnh được phần giáo dục hoàn toàn ; tự mình được chủ trương lấy mình ; tự mình cũng có đủ sức làm cho mình vinh hiển, không bỏ buộc như trước ; tuy ở trong cái phạm vi lẽ nghĩa, mà có được quyền tự do lựa chọn các nghề nghiệp và sự thích hợp cho mình ; có thể lấy nghề nghiệp của mình mà giúm giúp cho cha già mẹ yếu, cùng phụng cấng như con trai vậy, không đến nỗi làm mất cái hi vọng của cha mẹ như trước. Trong khi ra lấy chồng cũng có đủ tư cách giúp việc trong gia đình, không đến nỗi ăn dựng ngồi nề mà mang tiếng nhàn cư vi bất thiện ; dẫu ngộ việc rủi ro sẩy nảy, là cũng còn có phương nhờ vậy cái trí thức nghề nghiệp mà nương tựa với nhau suốt đời ; cũng là nghĩa theo chồng, song không đến nỗi làm hại cho nhà chồng ; đối với con tất phải có công nuôi dạy ; về phần nghề nghiệp có đã mà nuôi con, về phần trí thức có đã mà dạy con, theo con mà có bổ ích cho con. Vậy thì đạo tam tòng cũng cần phải có trí thức lắm chứ, nếu chỉ rông có đức hạnh mà không có trí thức thời chưa phải là hoàn toàn tư cách ; đạo tam tòng là bổn phận của người đàn bà, dẫu đời nào, nước nào, xách nào, đạo nào cũng vậy, chẳng phải người đàn bà cổ hiền có đạo tam tòng, mà người đàn bà ngày nay lại không biết đạo tam tòng. chỉ duy yến tại có thêm trí-thức để giữ gìn cho trọn vẹn cái nghĩa vụ đó mà thôi ; vậy cho nên phải biết cái tỉ chính đáng thì nên theo. Còn như cái phẩm hạnh không tốt ấy là tại một số ít người làm ra, cái số ít ấy dẫu đời nào cũng có, phàm tại chỉ người mới thời hư hỏng hết thảy đâu.

Mượn mà cũng vì mấy người con gái theo phong hóa mới, thường hay hăng hái tự phụ, khi ăn ở tác ra vẻ ít nói cái nết nếp cũ, thành hòa ra như mất nết. Mà thật thế, người đàn bà mà khô g có thái độ yêu điệu là mất một phần nữa cái tính thành-tịnh và giảm bớt cái phong vận của vẻ gái nhàn đi nhiều lắm. Người cổ đối với người mới tất không sao dung thứ đặng, vì đó mà sinh ra sự bất mãn mai dám tiếc, vì đó mà bao nhiêu cái hay cái phải đến đành thôi mà chỉ là không quí trọng.

—

Oan uổng thay ! cái tiếng ấy vì sao mà đến, chớ có phải bọn tân học thiếu ngải toàn là người không có phẩm hạnh đâu. Chị em ơi ! kinh thi có câu : « Nhân chi đa ngôn, diệc khả ấy dã » Thế thì cũng nên xem liệu tu tỉnh lại, điều gì mà không hợp với luân thường phong tục thời nên tránh xa, cốt làm sao cho dần mới dần cũ cũng phải công nhận là điều hay nên làm đỏ nên bỏ, ấy mới thật là một nàn học vấn chính đại quang minh. Còn về phần người cũ thời không nên cậu nệ thái quá, bất cứ việc gì phải, việc gì đáng, nếu mình không làm đặng là không bằng lòng cho ai làm nữa, đó là tinh không ưng phục thiện, cho nên không phân biệt phải trái cho rõ ràng được thời không ai chịu ai ; mà sự phải với sự trái thật khó nói lắm thay. Thế nào cũng là phải, thế nào cũng là trái.

Tôi không dám nói đến sự phải trái ra làm sao ; nhưng tôi muốn nói sự gì mà có quan hệ đến lẽ nghĩa danh giá, thời không luận về hạng người nào cũng đến không nên làm vậy. Đạm-Phương nữ-sử, (Huế).

Này, làm thế nào cho chóng giàu bây giờ ? — Ấy, nay mai có quốc-trái, đem tiền ra mua phiếu, mỗi phiếu có năm chục. May ra vận tấy rút sẽ trúng hàng ngàn hàng muôn, đã vì nghĩa lại có lợi, sung sướng biết chừng nào !

VIỆC HANOI

Giá bạc. — Kể từ ngày 23 Février này, giá bạc ở kho Nhà nước định là 8 f. 75.

Quan Toàn-quyền tại Trung-kỳ. — Quan Toàn-quyền ở Huế đã đi sáng hôm nay vào Datat. Ngài ở đó đến ngày 27 thì mới đi Saigon.

Chừng cuối tháng ba tây, quan Toàn-quyền ra Bắc rồi mới về Pháp dự cuộc Đấu-xảo.

Trong khi quan Toàn-quyền ở Huế, ngài có thương thuyết hồi lâu với Hoàng-thượng để bàn định về chương-trình cuộc ngự-du ở Đại-pháp thế nào. Hoàng thượng có tỏ tình ân nghĩa đối với quan Toàn-quyền vì ngài đã lấy tiền công-tiái Đông-pháp lần thứ nhất này mà dùng vào việc trong nước.

Hoàng-hượng có ngỏ ý với quan Toàn-quyền rằng Ngài sẽ công nhận và sẽ ban thưởng những nhà có công về việc quốc-trái của Đông-pháp. Ngài lại quyết với quan Toàn-quyền rằng nhân dân ở Trung-kỳ thật đã hiểu rõ sự ích lợi của cuộc công-trái này rồi và các tỉnh đâu đâu cũng đã sẵn lòng nhiệt thành mà mua trái phiếu.

Hoàng-thượng lại nói cùng quan Toàn-quyền rằng vừa rồi, Ngài rất lấy làm đẹp lòng mà tiếp phái-bộ Bắc-kỳ tại An-định-cung.

Các phái-viên đi qua suốt, dọc Trung-kỳ tất đã hiểu rõ rằng đường thiết-lộ Vinh — Đông-hà mà làm xong thì ích lợi về đường kinh-tế cho hai xứ Trung Bắc-kỳ là thế nào, bấy giờ hai chính-để-đô cũ của nước Nam-Việt sẽ nối liền với nhau làm một.

Các phái-viên Bắc-kỳ trong khi ở Huế có được yết kiến quan Khâm-sứ. Ngài rất lấy làm bằng lòng vì đã thấy người hai xứ Bắc Trung có lòng nhiệt thành về công cuộc này là một công cuộc dọ ở tìm lòng thâm hiểu cái tình thế chính-trị và kinh-tế trong nước của quan Thổ-hiến Thuộc-địa mà ra. Công cuộc ấy lại có một cái ý hay nữa là làm cho xứ Trung-kỳ từ nay không phải là một cái hàng rào ngăn trở, mà chính lại là một chỗ khiến cho xứ dân cư đông đúc phía Bắc với xứ trù phú phía Nam mà dân còn ít, được liên hợp với nhau làm một vậy.

Phái-viên Bắc-kỳ đã trở về. — Các phái-viên Bắc-kỳ đi quan sát đường xe lửa Vinh — Đông-hà đã ở Vinh về Hanoi chiều hôm qua.

Đấu-xảo Marseille. — Ông Ng.-xuân-Bái là thầy thuốc ở Ninh-bình đã được quan chánh-sở việc ở đi trông nom việc thuốc cho các nhà công thương cũng thợ thuyền đi đấu xảo Marseille chuyến tàu *Azay le Rideau* này. Tối hôm qua, ông Bái đã xuôi Haiphong chuyến xe-lửa 8 giờ 7 phút. Các bạn hữu đi tiễn ông đông lắm.

Trong khi ở Marseille, ông sẽ giữ việc chữa thuốc cho những người Annam tại trường Đấu-xảo và nghe đâu hết hạn đấu-xảo ông sẽ xin ở lại để theo học tại Pháp, chuyên trị riêng về một khoa gì.

Bầu-quán có lo, chúc ông thượng-lộ bình an, và mong rằng ông sẽ đi đạt được cái mục-đích hay ấy.

Quan cai-trị Malpuech bị thương. — Quan cai-trị Malpuech ủy-viên của Chính-phủ tại Savannakhet đi Lao-bao ngày 18 Février mới rồi bị xe-hơi đổ ngã ở kilométre 238 ngài bị thương ở lưng. Hai người vận mày và một người Annam nữa cũng ngồi trong xe ấy thì bị thương nhiều nơi lắm, một người vận may gãy mất một bên đùi.

Cứ như tin sau cùng, nhận được ngày hôm nay thì bệnh-tình M. Malpuech xem ra đã bớt nhiều, Quan thầy thuốc đi đến tận nơi chữa thì dịnh rằng hai ngày nữa sẽ đưa ngài về Savannakaet được.

Hội-đồng thành-phố Nam-định. — Sáng hôm nay, quan Thống-sứ Monguillot đã xuống Nam-định để chứng kiến việc đặt Hội-đồng ủy-viên cho thành-phố Nam-định. Chánh Hội-đồng ủy-viên ấy là quan cai-trị Grafteuil lĩnh công sứ Nam-định.

Năm chục đồng bạc bỏ trong lọ chôn kỹ một chỗ, ba mươi năm nữa, vẫn chỉ có năm chục mà thôi. Mua một vé **Quốc-trái 60 đồng** thời ít nhất cũng thành được 100 đồng.

Trường đua ngựa. — Trường đua ngựa của ta trong mấy năm luôn bỏ vắng, đến nay mới lại thấy khởi sự tu bổ lại. Nghe đâu quan Toàn-quyền đã thuận cho một số tiền trích trong số dự-toán chung để sửa sang lại cái rạp ngồi xem đua ngựa.

Như vậy nay mai ở Hà-thành ta lại có cuộc đua ngựa như mấy năm trước

Các ngạch thương đương. — Quan Toàn-quyền vừa ký nghị-định đặt ra :

Một ngạch thầy thuốc Đông-pháp của sở Y-tế (médecins indochinois de l'Assistance) chủ ý để coi về việc vệ-sinh và thuốc thang ở Đông-pháp cũng như ngạch thầy thuốc đã nói ở trong nghị-định ngày 20 Juin 1921. Ngạch này có sáu hạng thầy thuốc tập-sự và một hạng ngoại hạng lương từ 2.400 đến 5.000 đồng.

Một ngạch ký-sư Đông-pháp của sở Lục-lộ (Ingénieurs des Travaux publics) chủ ý để làm những công việc cũng như công việc các viên ký-sư Âu-tây đã nói ở trong nghị-định ngày 20 Juin 1921 Ngạch này có ba hạng phó ký-sư tập sự, ba hạng ký-sư và một hạng ngoại hạng, lương bổng từ 2.000 đến 5.000 đồng.

Một ngạch cán sự Lục lộ Đông-pháp (Agents voyers indochinois) chủ ý là để phụ tá với các viên ký-sư Lục-lộ người Pháp, giúp các viên ấy trong mọi công việc hoặc là được trông nom trong một phần đạo lục-lộ hoặc làm trong các phòng giấy chuyên môn trong sở công-chính. Ngạch này có bốn hạng cán sự lục-lộ tập sự và hai hạng cán sự lục lộ và một hạng ngoại hạng. Lương bổng từ 1.400 đến 3.400 đồng.

Ta xem đạo nghị-định đặt ra ba ngạch mới trên đó thì dù hiểu là quan Toàn-quyền đã giữ lời hứa trong kỳ Hội-đồng chính-phủ trước mà nay đã bắt đầu đặt ra các ngạch thương đương này cho người Đông-pháp ta, hễ học lực ngang với người Pháp thì lương bổng cũng được rất hậu.

SÁCH MỚI XUẤT-BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE

aux examens franco-annamites

của M. L. HOULLIER

Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn riêng cho học-trò Việt-Nam

Bán tại nhà in bản-quán

Giá mỗi quyển. . . . . 0$ 30

Tiền cước mỗi quyển. . . 0 . 12

Ai ở xa, xin viết thư về cho ông Bùi-xuân-Thành

61-63 Rue du Coton, Hanoi.

Ngạch quan lại. — M. Phạm-bá-Rong, án sát hạng nhì ở Bắc-kạn nay bổ đi quyền toản-phủ Cao-bằng trong khi M. Vi văn-Định, tuần phủ thực thụ được cử đi dự cuộc đấu xảo Marseille.

M. Nghiêm-xuân Quảng, án sát hạng nhì, thương tá tỉnh Hải-dương, nay đổi đi án sát Bắc-kạn thay M. Phạm-bá-Rong đổi đi nơi khác.

M. Lê-Trừ, tri huyện hạng nhất huyện Tam-dương (Vĩnh-yên) được thăng tri phủ hạng nhì, hàn-lâm-viện trước-tác và đổi đi thương tá Hải-dương thay M. Nghiêm-xuân-Quảng đổi đi nơi khác.

M. Ng văn-Thản, hàn lâm viện tu soạn huấn đạo, trợ tá huyện Vụ-bản (Nam-định) được thăng tri huyện hạng ba và đổi đi huyện Tam-dương (Vĩnh-yên) thay M. Lê-Trừ đổi đi nơi khác.

M. Vũ v Sáng, hàn lâm viện kiểm thảo, hậu tuyển tri huyện ở Hưng-yên được thăng tri huyện hạng ba và đổi đi Phong-doanh (Nam-định) thay M. Trần-lưu-Vỹ đi dự cuộc đấu xảo Marseille.

Ngạch học-chính. — Mme Pauline HB, trợ giáo phụ biện tại trường Nữ-học Bắc-ninh nay phải bãi dịch vì bất lực.

Viên trợ giáo ấy được lĩnh một số tiền phụ cấp bãi dịch là 180 đồng.

MM Trương-văn-Nhân Trần-văn-Phúc, Lê-xuân-Phương, Ng-văn-Thập Ng-văn Trương có bằng Sơ-học được bổ làm trợ giáo tập sự.

M. Ng-văn-Tuân có bằng Sơ-học trợ giáo phụ biện lương mỗi tháng 15 đồng ở Cửa-hòa (Hà-đông) nay được bổ trợ giáo tập sự và bổ đi Nam định thay M. Ng-v-Đạo từ chức.

Các viên trợ giáo phụ biện có bằng Sơ-học và đang tòng sự tại Cao-bằng có tân sau này đều được thăng trợ-giáo tập sự.

MM. Ng-văn-Thương, Ng-văn-Bảo, Hoàng-gia-Lộc, Khổng-doãn Trang

---

Tiền ăn uống xa xỉ, quá khẩu thành tàn ; tiền cờ bạc chơi bời, hại thân vô ích ; sao bằng mang tiền đó mua phiếu quốc trái, công-lợi tư-lợi, hai đường vẹn hai.

Chức đại-biểu dân Pháp tại Trung Bắc-kỳ. — Các bản báo mấy hôm nay có đăng tiếng Pháp lời đồng quốc-chính (Conseil d'Etat) đã bác việc bàu cử M. René Martin làm đại-biểu của dân Pháp tại Trung Bắc-kỳ, vì khi bàu-cử ấy ông tử chức thamtá chưa đủ sáu tháng. Nguyên là trong chỉ-dụ tổ-chức việc bảo-cử có khoản nói rằng phàm các viên chức của nhà nước mà tử chức chưa được 6 tháng thì không hợp lệ ra ứng cử. Nếu vậy thì nay mai dân qui-quốc ở bên này lại phải bàu lại vị đại-biểu khác, mà lại bàu những hai vị, vì rằng mới có lệ đặt cho Trung Bắc-kỳ mỗi xứ một ông đại-biểu riêng

HOÁN-VĂN

Vẽ tranh, vẽ kiểu và vẽ truyền thần

73, Phố hàng Bông, Hanoi

MỚI VẼ XONG MẤY THỨ TRANH TAM-QUỐC RẤT ĐẸP

Mới có các thứ giá-gương mặt đá và giá gương vẽ sơn vào kính lối mới.

Bản hiệu có vẽ được nhiều thứ tranh thủy mạc và thuốc theo lối mới, trông rất đẹp và rất nhã, ông bà nào hoặc hiệu nào ở các tỉnh xa muốn mua buôn, xin viết thư về, bản-hiệu sẽ tính giá bán buôn.

Nay kính

Hoán Văn hiệu

3059 *73, Phố hàng Bông, Hanoi*

Mua vé quốc trái là một dịp tốt vô song, vừa làm giàu cho nước, vừa thêm của cho mình. Ai ơi, dịp tốt ấy, chớ nên bỏ mất.

Vì cớ gì mà nhiều người thích xem chệ Sản-nhiên. — Hôm qua tôi thử tự, rạp *Sản nhiên-đài* diễn tích « *Hoàng-long ưng mạng* » người xem khá đông. Tiếng hát đưa tì tách, nghe cũng vui tai. Các vai trò ra sân khấu, gánh nhau mà thi giọng hát, hình như đã biểu biết rằng người ngồi xem bao giờ cũng vẫn lắng tai để nghe những điệu hát êm-ái của nhà nghề. Các ông trị-sự trong hội năm nay, nghe đâu nhiều tay sành nghề bi-kịch, cho nên đã biết lưu tâm đến âm-nhạc. Trừ những lúc hạ màn có lẫn âm-nhạc tân không kể, còn thì trong khi các vai trò ra hát, lại dùng đủ các thứ âm-nhạc chèo cổ thuở xưa. Xem thế thì hội hát dẫu biết theo cái phong-trào cải-lương, mà vẫn không quên cái chủ-nghĩa « *Bảo tồn chèo cổ* » vậy. Thảo nào mà các nhà hàng phố, phần nhiều thích xem chèo *Sản nhiên*.

CẦN NGƯỜI LÀM VIỆC

Sở Chiếu-bóng Service cinématographique) ở phủ Toàn-quyền cần một người dẫn máy xe 6-tô thực giới. Xe máy hiệu « Peugeot » 24/30.

Ai có bằng thì đến mà xin. Lương sẽ định theo công-việc làm.

3210

Trường Trương-minh-Sanh. — Đến ngày 1er mars này, trường Trương-minh-Sanh sẽ mở thêm ba lớp học-tiếng-một lớp dạy về thương-mại (cours commercial) : một lớp học để đi thi thư-ký các sở (préparation au concours des interprètes de diverses administrations) và một lớp dạy toán tiếng Anh (Anglais).

Tiền học mỗi lớp bốn đồng (4 p.) một tháng ; tối bắt đầu học từ bảy giờ.

Ai muốn học hay hỏi ban sự gì thì viết giấy đến cho M. Hoan, coi sóc riêng về ba lớp mới mở ấy, N° 1, ruelle de Tạm-Thương 1 Hanoi (rue du Coton).

Ai có giấy quốc-trái cứ mang lại **Hoàng-xuân-Lan** là chủ **Fonderie Tonkinoise, ở phố hàng Quạt, số 39 Hanoi, mà bán ; NAY TRẢ GIÁ CAO** mua bản phân-minh. 3146

Bọn ăn cắp xe-đạp. — Sở Cẩm hàng Trống vừa mới bắt được hai đứa ăn cắp xe-đạp chiều 20 vừa rồi, giữa lúc một đứa trong chúng nó bán một cái bánh xe thì bị tóm. Bọn ăn cắp xe-đạp thường phải là những đứa giỏi nghề xe đạp cả, thừa lúc người ta để ở ngoài cửa, trông trước trông sau không có ai là nó cưỡi lên xe mà đạp ngay xe đem về nhà, nó thay đổi ngay hình dạng đi, hoặc bán rẻ từng thứ một, lúc bán cái bánh xe, lúc bán cái tay cầm, như vậy thì khó lòng mà tra ra được.

Cần cáo. — Xin có lời kính cáo để các ngài biết cho rằng quyển thứ 23 truyện *Ba người Ngự-lâm Pháo-thủ* và quyển *Ấy ai hẹn ngọc thề vàng* mới in xong. Vậy ngài nào ở xa muốn mua thì xin cứ viết thư cho ông quản-lý của nhà in bản quán như sau này :

M. Bùi-trọn-Thành

63, Rue du Coton, Hanoi

Cướp đường. — Hồi 4 giờ rưỡi sáng hôm nay ở con đường bên-chầy gần Lò-lợn có một toán độ 6, 7 đứa ra chẹn bóc lột của hai người đàn bà đi ra lò buôn thịt, có bao nhiêu tiền lấy hết và khăn áo còn lành cũng lột cả, cũng may hai người ấy chịu mất của cho nên không hại đến người nào. Từ tháng chạp là đến giờ ở chỗ ấy đã nhiều người bị bóc lột rồi không phải bây giờ là lần thứ nhất.

Mong rằng quan trên sẽ bắt được cái bọn ấy để cho những người đi buôn bán khỏi phải lo sợ.

Thị-Quyên,

Người bị bóc lột lại cáo.

Này, chớ ngại có tiền trăm bạc chục, mới mua được phiếu quốc-trái. Kẻ có một vài đồng, người có năm ba đồng, ta khéo rủ nhau góp vốn lại mà mua, thành lĩnh trúng được một vạn, cái lợi đó ta chia nhau, thành ra ai cũng nên giàu có cả.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Gạo xuất cảng. — 5 gạo chở đi ngoại-quốc trong tuần-tháng Février như sau này :

Hương-cảng :	1.490 745 kilos
Pháp :	109.980 »
Nhật-bản :	201.592.320 »
Cộng :	203.283.045 »

Giật khăn. — Vào khoảng tám giờ tối hôm thứ sáu trước, ở đường xe lửa phố Đầu-cầu lại có người bị quân gian giật mất một cái khăn lượt còn mới, rồi nó cứ theo đường sắt mà phi tẩu. Cũng một chỗ này đã vô số người bị mất khăn mất mũ rồi ; thì chắc cái tổ những quân vô lại ấy cũng gần đâu đấy. Ước ao các nhà có trách nhiệm để mất tới cho kẻ qua lại được nhờ.

Say chàng ? — Tên lái đò Trần-văn-Tư ở cửa Cấm có đơn kiện người cầm tàu *Donaumont* tự tiện xuống thuyền hắn đập phá đồ đạc và ném xuống sông.

(Xem trang thứ ba, cột thứ hai).

Quyển thứ **23**

TRUYỆN

Ba người ngự-lâm pháo-thủ

Nguyễn-văn-Vĩnh *dịch nôm đã in xong bán tại bản-quán*

Mỗi quyển 32 trang giá.... **0 $ 15**

Cước gửi :

1 hoặc 2 quyển gửi không	0.06 n. 0.08
3 — 4 —	0.06 n. 0.10
5 — 6 —	0.06 n. 0.12

Quyển thứ 24 sắp ra

N° 30

TRÀ-HOA-NỮ'

(La Dame aux Camélias)

Truớc-giả : Alexandre Dumas fils

Dịch-giả : **Nguyễn-Bá**

Những lời mụ nói với tôi vẫn còn vo-ve bên tai tôi, tôi phải chịu cho lời mụ là lời nói phải ; nhưng cái chân-tình của tôi đối với *Cúc-nương* không thể nào xứng hợp được với cái lẽ phải đó. Bởi vậy chốc chốc tôi lại thở dài một tiếng, làm cho mụ *Bay-đăng* phải quay cổ lại. Mụ xo vai, như một ông thầy thuốc đã chịu không chữa nổi bệnh người đau. Tôi thì nghĩ thầm rằng :

« Ta thấy quan-giác mau chóng, mà chịu cuộc đời là ngắn thật ! Tôi biết *Cúc-nương* mới được hai ngày, nàng mới là tình-nhân tôi từ tối hôm qua, mới vậy mà nàng đã xâm chiếm được trí tôi, lòng tôi và cuộc đời tôi, đến nỗi *Đơ G.*, bá-tước đến thăm nàng, tôi đã cho là một cái nạn của tôi. »

Đến sau Bà tước ra, lên xe đi khỏi ; mụ *Bay-đăng* mới khép cửa sổ lại. Ngay lúc bấy giờ, nghe tiếng *Cúc-nương* gọi :

— Sang mau lên, bàn đọn xong rồi, ta đi ăn thôi.

Khi tôi vào nhà nàng thì *Cúc-nương* nhảy ra ôm chặt lấy cổ tôi mà hỏi tôi rằng :

– Thế nào, vẫn còn cau có đấy ư ? *Bay-đăng* đáp :

— Không, hết rồi ; chỉ đã dạy luân lý cho anh ấy, anh ấy đã hứa sẽ được ngoan ngoãn.

— Có thế chứ !

Tôi không thể nhắm mắt bỏ qua được, tôi mới nhìn vào giường, thấy giường chưa tung rồi ; còn *Cúc-nương* thì đã khoác cái áo rộng trắng mặc trong nhà. Ba người cùng ngồi vào bàn ăn. *Cúc-nương* vừa mắn mà có duyên, vừa ngọt ngào êm ái, mà một đôi khi cũng có lẻ lời, nàng thật là được vẹn cả mười phần. Lẫm lúc tôi lại phải chịu rằng tôi không có quyền được xin nàng điều gì khác nữa. Biết bao nhiêu kẻ cứ được như tôi đã là sung sướng, mà tôi phải nên bắt chước tên mục-đồng trong bài ca của *Virgile* liên-sinh mà ngỏi yên vui-hưởng những sự an-nhàn của một ông thánh ban cho — của một bà thánh thì có lẽ phải hơn. Tôi cố đem thi-hành những lý-thuyết của mụ *Bay-đăng*, tôi cố làm ra vui về như người ngồi ăn với tôi ; nhưng bọ vai là một điều thiên-linh, mà tôi thì là gắng gượng vui. Cái cười gượng của tôi hai người cùng làm là vai về mà cười, nhưng kỳ-thực tôi cười mà gần sa nước mắt. Ăn xong bữa, chỉ còn tôi ngồi với *Cúc-nương*. Nàng ra ngồi xuống nệm, trải bên lò sưởi mà trông ngọn lửa rầu-rầu. Nàng suy-nghĩ. Nghĩ gì ? Tôi thật không biết. Tôi thì đem con mắt âu-yếm mà nhìn nàng, tôi nghĩ đến rằng tôi đang sẵn lòng đau khổ vì nàng mà tôi lại khiếp sợ. Nàng chợt hỏi tôi rằng :

— Mình có biết tôi đang nghĩ gì chăng ?

— Không.

— Tôi mới tìm ra một kế.

— Kế ấy là kế gì vậy.

— Tôi chưa thể cho mình biết được. Nhưng tôi cũng có thể nói với mình được rằng kế ấy sẽ kết quả ra sao. Nhờ có kế ấy mà trong hai tháng nữa tôi sẽ được thanh-danh, không còn công nợ gì nữa ; rồi mùa nực đôi ta về quê nghỉ mát với nhau.

— Thế mình có thể cho tôi biết mình dùng cách gì mà được thế hay chăng ?

— Không. Mình cứ phải yên tôi như tôi yên mình là xong cả.

— Thế chỉ một mình mình tìm ra kế ấy đó thôi ?

— Ừ.

— Thế chỉ một mình mình thi-hành kế ấy ?

Cúc-nương nói với tôi có cái mỉm cười không bao giờ tôi quên được.

— Chỉ phiền cho một mình tôi, nhưng lời lãi đối ta sẽ nhiều hơn.

Tôi nghe đến tiếng lời lãi mà tôi không thể không đỏ mặt được. Tôi lại nhớ đến chuyện *Mai-nương* cùng *Đệ Ghi-ri-ơ* ăn tiền của ông *B.*... (1). Tôi đứng dậy mà trả lời có giọng khí quá nghiêm :

— *Cúc-nương* em hỡi, em cho phép anh chỉ chia lời lãi những công-việc của anh trù-tính lấy mà thôi.

— Mình nói vậy là nghĩa làm sao ?

— Nghĩa là tôi sợ rằng ông bá-tước *Bơ G...* có thông lưng với mình trong cái công cuộc rất hay ấy. Tôi nhận việc mà chẳng xin từ cả lãi.

— Mình trẻ con lắm. Tôi trông mình yên tôi, chẳng hóa ra tôi lắm, thì thôi !

Nàng nói vậy rồi vùng đứng dậy ngồi vào bàn đàn mà gảy khúc *Thình-khiều*, gảy đến đoạn đi thương thanh, nàng vẫn phải ngừng như trước. Chẳng biết vì thôi quen hay vì muốn gợi cho tôi nhớ đến cái ngày nhất-kiến ? Tôi chỉ biết rằng khúc nhạc véo von ấy làm cho tôi nhớ lại hết cả những sự đã qua, tôi mới đến bên nàng, hai tay ôm lấy đầu nàng mà hôn :

— Mình tha lỗi cho tôi ?

Nàng rằng :

— Mình không thấy đó sao ! Nhưng mình phải nhớ rằng mới là ngày thứ hai mà đã có điều tôi phải tha thứ cho mình rồi đó. Mình thật không giữ lời hứa phải nhằm mắt vâng theo.

— *Cúc-nương ơi*, mình bảo tôi biết làm thế nào, tôi yêu mình quá, tôi ghen cả với những điều mình suy-nghĩ không đến. Điều mình bàn với tôi vừa rồi làm cho tôi tưởng khôn xiết kể, chưng cái sự bí-mật trước khi thi-hành kế ấy đã làm cho gan ruột tôi chín khúc vò tơ.

Nàng cầm lấy hai tay tôi, nhìn vào tận mắt tôi mà mỉm cười, làm cho tôi không thể nén được lòng :

— Nào, mình phải biết nghĩ mới được. Mình yên tôi, phải không, mình được ở nhà quê ba bốn tháng với một mình tôi, mình lấy thế làm sung sướng. Tôi đây cũng vậy, tôi muốn đòi ta được tỉnh mịch mà sung sướng với nhau, không những tôi được sung sướng, mà tôi lại cần phải được thế mà dưỡng thân tôi nữa. Tôi không thể bỏ công việc của tôi bỏ bộn mà đời bỏ *Ba-lê* lâu thế được, mà những công việc của một gái như tôi bắn là bỏ bộn lắm. Vì thế tôi đã tìm ra một cách để thu xếp cả công việc của tôi lẫn mối tình của tôi đối với mình; phải, mình đừng cười, tôi yêu mình thật, tôi điên như thế đấy! Vậy mà mình đã làm nguy những bỏ cao kỳ, nói ngay được những câu khẳng khái. Trẻ con, trẻ con lắm ! Mình chỉ nên nhớ rằng tôi yêu mình, mà đừng lo đến sự gì khác nữa. — Thế nào, đã thuận chưa ?.

— Mình muốn thế nào, tôi xin thuận cả, mình đã biết đấy.

— Thế thì chỉ một tháng nữa, chúng ta sẽ đến ở trong một làng nào, được đi chơi trên bờ ao, được nằng nặng sữa tươi, *Cúc-nương* này nói vậy, hẳn mình lấy làm lạ lắng lắm nhỉ ? Tôi nói vậy là tại rằng cái cuộc ăn chơi ở *Ba lê* này, đường như nó làm cho tôi được sung sướng, mà hóa ra nó không thiện đối với tôi thì lại làm cho tôi phải buồn rầu chán nản. Vì thế mà thốt nhiên tôi hay khát khao được thấy một cuộc đời yên tĩnh, để mà nhớ được đến những lúc còn nhỏ dại. Người ta đi thấy đổi đến thế nào cũng có một thời cho ta. Ôi ! Mình cứ yên lòng, tôi không nói với mình rằng tôi là con người vô học quan, rằng tôi đã ăn học ở *Thánh Đơ-nê* đâu. Cứ như tôi là một gái quê mùa ngu-ngốc, sáu năm về trước tôi chưa viết nổi một chữ tây ; mình đã yên dạ chưa nào ? . . . (còn nữa)

PRIOR

Rượu sâm-banh tốt lắm

Nó là Vua các thứ rượu có bọt, mà lại là một thứ rượu có bọt của Vua dùng.

Société Française des Vins Mousseux Naturels

Ông B. BERCK, làm Đại-lý ở Hanoi.

Phàm các nhà có bàn đồ ăn uống là có lĩnh bán thứ rượu này.

CÓ BÁN

1° *Dầu ve đã lọc tỉ chất chưa để dùng bỏ vào các thứ máy.* (Huile de Ricin à faible acidité pour le graissage extérieur des machines).

2° *Một cái Moteur à essence hiệu « Jaap » 8 mã lực.*

3° *Một cái xe auto 5 chỗ ngồi, 12 mã lực hiệu « Chevrolet » chắn đẹp, đèn thắp điện bằng điện, mà đã có bảo-hiểm rồi, xin đoan rằng máy thực tốt mà dùng hết tỉ dầu xe essence.*

Giá ban thực rẻ ai mua, xin lại hiệu ĐỨC-LONG, 90, *phố Mã-mây, Hanoi.* 2038

HỎI KẺ PHẢI ĐAU

Này hỡi các người Nam Việt phải đau ngực, phải ngộ ngạt, phải đau khi ngám mà đã chữa thuốc không phải bệnh đường, bệnh lá đã không chữa chữi nhọc cả, này hỡi những người phải đau khi quản đã kinh niên, hoặc phải đau ở phổi; này hỡi các người phải chứng lao, nay tôi khuyên các người nên chữa ngay đi.

Bệnh đau phổi, trước kia tôi đã bảo là một bệnh ghê gớm, vì bệnh ấy là một bệnh truyền từ nhược tới. Nghĩa là ai có bệnh ấy thì truyền cho con cái, truyền cho cả một đời người sau này không sống được bao nhiêu và phần nhiều không sinh đẻ được.

Lời tôi nói đây quan trọng thế nào các người có hiểu không? Nếu có bệnh mà không chữa đi, thì trong 50 năm, hoặc 100 năm nữa giống Nam-Việt tiêu diệt mất, vì người có lệnh lao thì sinh ra những con cái phần nhiều không sống được. Người có bệnh lao mà có thể sinh con để cái được, thì chỉ sinh con cái yếu đi, gầy mòn thôi.

Hỡi người Nam Việt, nên các người không muốn giống Nam-Việt bao mãi đi, nếu các người không muốn giống Nam-Việt tiêu diệt đi, thì cần phải chữa bệnh đi mới được.

Vậy từ viết thư cho hiệu Bảo-chế MONTÉS số 54 *Paul-Bert Hanoi* mà hỏi mua một lọ BRONCHOSERUM giá là 9 hào. Sáng và chiều trước khi ăn cơm, thì uống một thìa cáp, uống một lọ, thì 1 ấy khỏi ngay và tốt đẹp.

BRONCHOSERUM.

Một lọ. . . 0$90

Rượu Tonique Tonkinois vừa bổ, vừa ngon

Giá một chai là . . . . 2$25

DẦU GAN CÁ THU

Một lít. 12f.00

Độ từ 1$90 đến 2$00 (tùy theo giá bạc khu Nhà-nước lên xuống)

Thuốc chữa bệnh hen rất thần hiệu

(SIROP N)

Một chai. . . . . 1$60

Thuốc viên bổ huyết « Pilules Pinck »

Một lọ. 4f.45

Độ 0$70 đến 0$80

Sáu lọ. 24f.50

Độ 3$90 đến 4$00

Thuốc nước bổ huyết « LE PEPTO KOLA ROBIN »

Một lọ 11f.50

Độ 1$70 đến 1$80

LE SIROP D'HÉMOGLOBINE BYLA

Thuốc (máu-bổ, bổ huyết.

Một lọ 11f.40

Độ 1$80 đến 1$90

CACHETS ANTIGRIPPES

Trị bệnh sốt dịch như bệnh cảm, bệnh grippe, bệnh cúm, về mùa này thường hay hại người, hết là bệnh grippe, nhiều người phải chết trong vài ngày thì chết.

Ai có người phải bệnh ấy nên đến bản-hiệu mua 3 viên thuốc antigrippes. Thuốc này rất thần hiệu đã cứu vô số người ai cũng biết tiếng.

Giá bán mỗi viên một hào

Cách dùng: cảm 3 giờ đừng-hồ uống một viên, rồi uống nước rất nóng, đắp chăn cho ra mồ hôi. Hễ càng ra được nhiều mồ hôi càng mau khỏi, nên nhớ cho chăng ra mồ hôi thì uống rất nhiều nước nóng mà ở người cho nóng đến thì chỉ trong 24 giờ là khỏi.

Bào chế MONTÉS, 54, phố Paul-Bert, Hanoi

Cụ-lí xe trẻ con. — Hôm nay sở Cảm lại vớ được 21 tên phu xe trẻ con giải vào bóp để rồi phạt các chủ hiệu xe không tuân luật.

BẮC-NINH

Bắt được quả tang — Những tang vật của nhà thầy chánh-tổng Chăm-khê ở làng Vạn-bị mất cướp đêm hôm mồng 4 tháng chạp vừa rồi, nay đã bắt được tại một nhà ở làng Ân-phú, huyện Yên-phong.

NAM-ĐỊNH

Hội đồng ủy-viên thành-phố. — Theo nghị-định quan Toàn-quyền ngày 17 Octobre 1921 đặt tỉnh lị Nam-định thành thị xã, có một quan Đốc-lý ủy-quản-trị và một Hội-đồng ủy-viên Tây Nam giúp việc thì những ông có tên sau này được cử làm ủy-viên: MM. Delos Emery, Woursen, Baron Nguyễn-Kế ấn sát hưu-trí; Trần-xuân-Thiều, đốc-học hưu-trí; Phan-lết-Đạt, tri-huyện hưu trí; Ngụy-Thinh, quản-lý công-ty Bạch-thái.

Lễ thưởng xuân. — Hôm mồng chín tháng giêng ta mới rồi, trường Sơ-đẳng yếu lược Xuân-bảng phủ Xuân-trường (tỉnh Nam-định) có một cuộc phát thưởng cho các học-trò về dịp tân xuân.

Hồi 9 giờ sáng thì ông giáo-sư trường ấy là Nguyễn-thế Toản bắt đầu làm lễ phát thưởng.

Có đông đủ các quí chức, các thân hào, cùng các cha mẹ học-trò dự lễ.

Trong khi đương phát thưởng thì có phường Nam nhạc thổi ở ngoài hiên.

Đến 12 giờ phát xong thì ông giáo có nói mấy lời khuyên nhủ học-trò. Khi lễ-sắp tan thì ông chánh hương-hội Xuân-bảng có mời ông giáo cùng các viên chức, và có nói với ông giáo cho các học-sinh vào dự tiệc trà bánh ở nhà tư ông gần đó.

Lễ thưởng xuân năy tuy không được tô tát cho lắm, nhưng xem ra các cậu học-sinh cũng vui lòng thỏa dạ. Ông giáo lại hứa bàn với hội-đồng bảng xã đến đầu hè năm nay sẽ làm, lễ phần thưởng to hơn lễ thưởng xuân này.

Trường này từ khi có ông giáo Toản về xem ra sự học hành của trẻ có về sầm sửa và tấn tới hơn trước nhiều, khi ông mới về, học sinh chỉ có hơn 20, mà nay đã tới ngót 60, biện còn nhiều trẻ sắp học, chỉ tiếc thay nơi học-đường hơi hẹp.

Trường nhà quê mà số học-sinh nhiều thế, tưởng cũng đã đông lắm.

Thế mới biết ông giáo Toản là người có nhiệt tâm với sự học. Mong ông sẽ ở đây lâu thì bọn thiếu niên bản được nhờ ông lắm lắm.

Lý-trưởng và hội-đồng làng Xuân bảng lai cảo

Trường Sơ-đẳng Thụy-quang. — Từ khi tổng Cổ-điển thuộc hạt Nghĩa-hưng (Nam-định) có trường học đến giờ không bao giờ thấy học trò đông như bây giờ. Sự học của con trẻ một ngày một tấn tới, chốn học đường càng ngày càng vui vẻ, là nhờ sự nhiệt-tâm của ông giáo-sư Đặng-ngọc-Chẩn thường mua những giấy bút để cho những con trẻ nhà cùng tùng mà có chí học, cho nên số học trò cứ một ngày một đông thêm mãi lên.

Hoàng-Khoan lai cảo

Cái thời nhung nhăng. — Hồi bảy giờ tối hôm 17 Février, một người thuê xe ra phố kia, vì trời hơi mưa nặng hạt, nên xe phải bỏ mui.

Vừa đi tới phố Cửa-đông thời đèn tắt, bắt đồ thấy mọi người linh cảnh sát lù lù tiến đến, trước hạch không đèn, sau hạch xe đi lối sao lại đương mui? Tên phu-xe chưa kịp đáp thời anh ta đã luôn-ngay mấy đá vào bụng.

Xong cái thủ đoạn giã-man ấy rồi, chú ta lại đánh diêm soi vào tận mặt người ngồi xe mà nạt rằng: Bi đâu? Làm gì? và hỏi lăm câu rất là vô lễ nữa. — Người ngồi xe lấy lối lễ phải chẳng giải cho hắn nghe, thì hắn lại cho là nói hỗn rồi nhất định bắt ra sở Cẩm làm cho những người đứng xem ai cũng phải bật cười.

Ngay lúc ấy, một thầy cai cảnh-sát đi qua, hỏi đầu đuôi câu chuyện, biết là trái ở người cảnh-sát, liền thưởng cho hắn mấy cái bạt tai để cho hắn chừa cái thói nhũng nhăng ấy đi.

HƯNG-YÊN

Cuộc tiến hành quan Công-sứ Thézeloup và nghênh tiếp quan Sứ Pergier — Quan Sứ Thézeloup bổ về Hanoi sung chức hội-viên tòa-án Cai-trị, đã đăng trình hồi 7 giờ chiều hôm qua.

Đúng 6 giờ các quan Tây Nam các viên chức các sở, các ông nghị-viên và thân-hào trong tỉnh, đã họp đủ mặt ở tòa Công-sứ để tiễn ngài.

Ở sân tòa Sứ và suốt con đường từ cửa tòa ra đến tận ngoài ô, hai bên có xi cấm sạn sát, nom rất là nguy ngập. Ở cuối thành-phố, các trường-phố có bày đồ hát vọng.

Trước cửa tòa Sứ có một đội lính khố xanh do quan quản-binh cai quản, đứng bồng súng chào.

Đúng 7 giờ quan Sứ Thézeloup, và qui phu-nhân từ giã các quan rồi lên xe đi, có phường nhạc thổi chào.

Quan Toàn-phủ bản tỉnh đi tiễn ngài về tận Hanoi, rồi lại đón quan Pergier xuống Hưng-yên.

Đúng 12 giờ thì quan Sứ mới tới nơi. Việc nghênh tiếp ngài cũng y như cuộc tiễn hành quan Sứ cũ.

Khi quan Pergier ở xe xuống thời quan phó Sứ giới-thiệu các quan Tây Nam. Ngài ân cần hỏi chuyện các quan Tây một lúc, còn các quan Nam và viên chức, các thân-hào thì đến chiều ngài mới tiếp, vì ngài tới nơi chậm quá.

Ngài hỏi chuyện rất là ân cần. Đến sau ngài có hứa để thư thả ngài sẽ đi thăm từng sở.

Văn-tượng bội-tinh. — Ông Lương-văn-Tường, nguyên nghị-viên, mới được thưởng Văn-tượng bội-tinh và Bạch-tân bội-tinh.

PHÚ-LÝ

Sư mô gì thế! — Trưa hôm thứ ba, có một vị sư ăn bận đồ ỷ bát, trông rõ ra vẻ thiền-gia, tuổi học coi chừng cũng đã cao, thế mà không hay rượu chè ở đâu mà say chẳng còn biết gì nữa, chân nam đá chân chiêu, ngất nghêu đi rong phố, miệng thì nói những lời tục tằn, lẫm lúc lại nằm lăn ra đường mà gào thét, lũ trẻ đứng vòng trong vòng ngoài mà xem.

Trộm. — Đêm hôm thứ năm mới rồi, một hiệu cao-lâu kia ở phố Châu-cầu bị kẻ trộm vào lấy mất một cái hòm và ít đồ quần áo.

Khi người nhà thấy động giờ dậy thì kẻ trộm truyền mái nhà chạy mất, không tìm thấy đâu nữa.

VIỆC KINH-ĐÔ

Ngày hội ở đền Sun-me. — Ngược theo dòng sông Hương-giang từ Huế đi thuyền chừng 20 kilomètres lên đến nơi thắc mẹ thác con rồi đến nơi Vòn, Lim và Sua me là nơi phát-nguyên của sông Hương-giang Bờ-giang vậy. Nơi ấy sơn kỳ thủy tú vân thu u thâm, có lắm vẻ tôi-ngôi u thủy, thật là rất thích-hiệp với cảnh trí lưu liên của những bậc tao-nhơn mặc-khách. Tại Tả-ngạn xứ Sua me ấy có lắm nơi am-điện rất nguy-nga, thờ các vị Tiên-nương như là đức Liễu-hạnh công-chúa, Thượng-ngàn công-chúa, Đại-càn tiên-nương, và các vị Sơn-tinh Thủy-tú lâu nay chỉ thanh linh đã truyền khắp xa gần.

Mỗi năm thường đến ngày 16 tháng giêng thời có mở hội cúng tế các vị tiên thánh đã kể trên thời ở các chùa trong hạt Thừa-thiên lắm vị trò-trì tăng cang và tăng-chúng lên đó để làm lễ đàn chẩn-tế và tụng kinh phật trước những bàn án thờ. Ấy là theo lục truyền cách mấy đời nay các vị tiên-thánh đã hộ-đồng để tụng kinh và thuyết pháp mà thôi; nhưng nay lại vì cái lòng ngưỡng mộ tôn-giáo của những kẻ thiện-nam tín-nữ mà mỗi ngày mỗi đông người đến đó cúng lễ, rồi lại lên đồng xuống bóng rất là náo-nhiệt phiền hà, làm cho nơi văn-thờ lâm-tuyền đổi phút cảnh u-thâm thành một nơi náo-nhiệt.

Ngày mồng 6 tháng giêng năm nay kẻ thiện-tín thập phương đến xem lễ hội ấy rất là đông, suốt mấy hôm mà khói hương nghi-ngút, tiếng đàn trống tưng bừng, đã chẳng thấy mặt tài tử giai-nhân mà cũng chẳng thiếu gái đồng sơn-tinh thủy-tú nào cả. Thật hội trong cuộc hội hè ấy, kẻ chuông đạo phật đã có cái kết quả gì, kẻ cầu ăn huệ thánh thần đã được cái tài-lộc gì mới mẻ? Có ai không cả. Thế thời vô ích quá. Mà khiến người bàng-quan thấy lắm nỗi đồng cốt quảng-xiên sinh nỗi lòng cuồn ngán, làm cho cái cảnh u-thâm thanh-tịnh ấy không còn cái giá trị gì, khá khiến cho những kẻ tài-tử giai nhân theo cái ác-tập ấy mà giảm mất cái thể-diện làm cho người ta xem thường xem khinh được.

Thiết tưởng nếu muốn cho sự tôn kính thần tiên phật thánh càng ngày cho càng được thêm lên mà cái lòng ngưỡng mộ của người ta đối với sự linh hiển, đối với cảnh u-thâm càng ngày cho càng được đông nhiều, thời phải nên giữ-lấy cho bền vững một cái nghĩa-lý cho chánh đáng trong sự đọc đức của tôn giáo thời mới bảo toàn được vĩnh viễn. Mà cái nghĩa lý chánh đáng ấy tức là cứ thể theo thánh ý tụng kinh thuyết pháp mấy điều đã kể trên kia, chỉ cứ hai việc ấy mà làm thời mới đến ngày hội các vị cao tăng nhân độ ấy ấy mà diễn mới cái pháp trường để giảng giải những nghĩa lý trong các kinh điển phật lấy những các công quả khuyến thiện trừng ác mà giải bày tỏ rõ cho những người đến xem hội được nghe, mà lại nên ra sức mà kích bác trừ bỏ dần dần những thói liên đồng xuống tướng rầm rĩ kia, làm cho đến khi phải tuyệt tích. Như thế chẳng phải là đem cái phương-châm tác thiện mà hóa cho người làm lành sẽ gặp điều hay, chẳng hơn là để cái ác tâm mỗi ngày mỗi thêm nhiễm thời sẽ sinh lắm tệ đoan mà làm cho người ta kiến-vẫn kiến-lỗ, thời cái linh thanh một ngày một giảm bớt cũng vì cái ác tập mỗi ngày mỗi nhiễu toán lại có thành được cái kết quả gì ở trong cái tôn giáo Phật Thánh mà nước ta đã mấy nghìn năm kiến-phụng cho đến nay.

Thiết tưởng cái tôn giáo Phật, cái linh thanh của các vị Thánh-thần ta mỗi ngày mỗi thấy giảm cũng vì cái ác tập lắm mất phần nhiều đó vậy. Điều ấy tưởng có bảy mươi hai cảnh chùa xa gần chốn thần kinh mà các vị tăng cang hòa thượng ở các chùa ấy xin chú ý mà xem xét, lưu tâm mà sửa sang, để xem cái kết quả về sau ra thế nào.

Một cái cần sắp xong. — Ở cạnh nhà máy điện tại Phú-cam mấy lâu nay đang khởi công làm một cái cầu bằng xi-măng và sắt rất kiên-cố mà cầu ấy theo kiểu mới làm ra rất là đẹp. Hiện nay đã làm xong gần lòng cầu, chỉ còn hai bên lan-can thì đã rất sắt, chừng trong một tháng nữa thì hoàn công. Một khúc sông Phú-cam mất đầu từ giới Trường-sông về đến chợ Au-cựu. Khoản ấy dài chừng 1 ngàn rưỡi thước tây mà kể có đến năm cái cầu sắt, thế mà có bỏ mất một cái trước cửa nhà thờ chung, nếu không thời tất cả là sáu cái. Tương lai thành phố Huế mới thêm rộng, chắc là nơi Phước-quả Phú cam theo dọc bờ sông ấy sẽ là nơi phồn-thịnh nhứt. Ước gì những người thân hào ích sản tiền tài nên mua đất tại lối ấy lập ra những cái khách-sạn cho rất lớn về sau sẽ chiếm được cái địa-vị ưu-đẳng hơn cả mọi nơi vì ở Huế có hơn hiếm khách-sạn nhiều lắm. Trong vài năm nữa con đường xe-hỏa từ Vinh Đông bà sẽ liên tiếp thời hành-khách càng thêm đông, thế mà ở Huế chỉ có một vài nơi thời lấy đâu mà cung hành-khách tạm trú cho đủ. Trường rằng cuộc kinh-doanh tại Huế hiện nay nên mở khách sạn là hơn cả.

(*Xem trang thứ tư*).

CHÁNH PHỦ TOÀN-QUYỀN ĐÔNG-PHÁP

Phát-hành 123.600 trái-phiếu, giá mỗi trái-phiếu là

50 đồng bạc

CÓ RÚT SỐ, TRÚNG ĐƯỢC TIỀN

CHẮC LÀM LÀ TRONG BA MƯƠI NĂM SẼ HOÀN LẠI HẾT

GIÁ TIỀN PHÁT HÀNH MỖI PHIẾU LÀ 50 ĐỒNG

Cả 123.600 trái-phiếu mỗi năm đều được dự bốn kỳ rút số. Mỗi kỳ rút số có những số được lĩnh tiền như sau này:

Kỳ rút số ngày 1er Juin và ngày 1er Décembre	
1 trái-phiếu được hoàn lại bằng	10.000 đồng
1 trái-phiếu được hoàn lại bằng	1.000 đồng
12 trái phiếu được hoàn lại bằng	500 đồng
1.016 trái-phiếu được hoàn lại bằng	100 đồng
Kỳ rút số ngày 1er Mars và ngày 1er Septembre	
4 trái-phiếu được hoàn lại bằng	1.000 đồng
26 trái-phiếu được hoàn lại bằng	500 đồng
1.000 trái-phiếu được hoàn lại bằng	100 đồng

Như vậy mỗi năm cả thảy có 4.120 trái-phiếu được hoàn lại bằng 471.200 đồng bạc mà trong số tiền hoàn lại ấy, có 2 lô là 10.000 đồng, 10 lô là 1.000 đồng và 76 lô 500 đồng.

Kỳ rút số thứ nhất định vào ngày 1er Juin 1922

Những trái-phiếu trúng số, thì ngày 15 tháng tới sau ngày rút số được lĩnh tiền, mà số tiền ấy phải trừ tiền thuế theo như lệ thường còn bao nhiêu thì lĩnh tại các ngân-khố ở Đông-pháp.

Tiền mua trái-phiếu sẽ nhận từ ngày 5 đến ngày 25 Mars 1922 tại tất cả các ngân-khố Đông pháp, tại các phòng giữ bưu-chính cụ thể, và tại tất cả các chi điểm của nhà Đại-pháp Hội-lý ngân-hàng, không phải mất thêm phí tổn gì cả, mà cũng không có hạn chế số tiền nhận đến bao nhiêu là càng. Song các số bưu-chính chỉ được thu số tiền mua phiếu đến bằng hay là kém giá tiền 10 phiếu mà thôi.

Chánh-phủ Toàn-quyền Đông-pháp được quyền giảm bớt số phiếu đem mua.

Mua 10 trái-phiếu hay ít hơn 10 trái phiếu thì phải nộp tiền ngay tức số; còn những số trái-phiếu mua ngoài cái số mười phiếu, thì lúc đến mua phiếu phải nộp một phần chia năm giá tiền, nghĩa là mỗi một phiếu phải nộp ngay 10 đồng, còn chiếu lại bao nhiêu thì chậm lắm là lúc nhận giấy trái-đoàn nhất định phải nộp nốt.

Những trái đơn nhất định sẽ giao cho các nhà mua phiếu ngay lúc hết hạn mua phiếu và trước ngày rút số kỳ đầu.

BÁN NHÀ

Bán bảy dãy nhà, tất cả 44 gian, có gác và không gác, gian nào cũng có điện máy.

Hỏi tại số 47, phố cửa Đông (Avenue du Général Bichot Hanoi). 3218

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thường thú đi nghỉ dưỡng Bắc-đầu bội-tinh.

Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh viện Tenis, Fes, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai cập) Huế

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 32.

KHÁM BỆNH: 6-8 3 đồng một lần 3015.

CÁC CUỘC ĐI XEM

SĂN-HIỆN

Tối thứ năm:

CẨM - CHÂU - THÀNH THẤT THỦ

Tích này là một tích rất lý-thú. Nhời trò cảu hát đã thành vở. Từ khi có Sân-hiện-đài, lần nào mới diễn là một.

Tối thứ sáu:

HƯNG - ĐẠO ĐẠI - VƯƠNG

Ngài là một vị sống làm trường mạnh, thác hóa thần thiêng. Bản hội xin đem lòng thành kính, diễn sự-tích một vị thánh nước nhà.

Sắp diễn: Trong tuần lễ này sẽ diễn tích « CÁY CỎ LÀM CHỨNG » vì bạn hát thuộc cả rồi.

CINÉMA PALACE

(Nhà chiếu-bóng lớn phố Paul-Bert)

Tuần lễ từ thứ tư 22 đến thứ ba 28 Février 1922

Ba buổi ban ngày thứ năm và chủ nhật chớp tối 5 giờ chiếu, thứ bảy chớp 5 h. 30

CHƯƠNG-TRÌNH

THỜI-SỰ « ÉCLAIR »

Các việc lớn trong thế giới

Tích « NGƯỜI BA MẶT »

Hồi thứ 11

« JEAN - CLAUDE »

FANNY LEAR

Bi-kịch giải 4 hồi của **MM. Meilhac và Halevy**

Có M. Jean Manoussi soạn cảnh

Chủ - nhật sau — sẽ chiếu tích

« SAC DE ROME »

Rất hay và rất đẹp

THEATRE MUNICIPAL

Rạp hát Tây lớn

Phường DELAMERCIE bát năm thứ 2

Thứ năm 23 Février 1922

sẽ diễn tích

PHI - PHI

Nhạc - kịch ba cảnh, của **MM.**

A. Willemetz và P. Sallar

Tích này đã từng nổi tiếng ở rạp Appolo

NHÀ BÀ MÙI

Số giấy nói 323

Nhà ba mùi cho thuê các thứ xe ngựa, Hiệu giồng rằng « M. Tạ-duy-Tư » ở phố Francis Garnier, số 13, Hanoi, mới mua lại của M. Aviat ở phố hàng Vôi, các thức xe ngựa đẹp, bánh caoutchouc cho thuê đi, hay đám cưới thời Sats mặc quần áo chỉnh-đốn theo lệ lối đám cưới.

Qui-khách muốn thuê, xin mới đến bản-hiệu nhà Ba Mùi, ở phố hàng Long, số 46, (Route Mandarine).

Có đóng các thứ xe mới và chữa, và bán yên ngựa đồ xe.

Nay cáo-bạch

Quản-lý, **H. Tạ-duy-Tiến**

XIN XEM CHO KỸ

Phần nhiều các qui-khách xem báo thấy có đăng cáo-bạch của bản-hiệu. Tên khi về mua lại mua ở hiệu thuốc khác, sau nhờ mà làm ra không đặt được, lại viết thư trách bản-hiệu. Vậy gọi có mấy lời kính trình các qui-khách rõ cho và xin các ngài từ rằng đã có lời cáo-bạch đến bản hiệu thì xin nhận rõ:

« Nhà Bán-thuốc Đề Montès có đồng-hồ ba chuông mà ở ngay giữa phố Tràng-tiền, số nhà 54 Hanoi.

Nay kính,

Ec. Montès,

54, Rue Paul Bert Hanoi.

VIỆC TRUNG-KỲ

QUẢNG-NAM

Cái kỳ-quang ngoài bể. — Theo bờ bể từ Tuần đến Sơn, Sến, Thầy-lù, Thanh-khê, Hà khê cho đến Hàn, trời vừa tối một chập, đứng trên bờ bể trông ra thấy vô số là đèn lửa trên mặt bể, sáng rạng một khuỳnh rất rộng rất dài, nghiệm ra như một chốn đô hội xum xít những phố xá lầu nhà, hoặc là như một chốn thành-phố lớn gặp đêm có nhai-tiết gì, cho nên phố xá nào-cũng thắp đèn rực rỡ cả. Tỉ như ở Hà-nội thì bên nầy hồ Hoàn kiếm mà trông đèn thắp các phố bên kia hồ; hoặc là ở Kinh thời đứng bên nầy Bệp-đá trông qua Đông-ba, Gia-hội vậy. Đứng nhìn kỹ, thời mỗi chốc chốc lại biến chuyển ra lắm hình kỳ: khi kéo ra hình chữ nhất một dây dài, khi sắp ra thành chữ nhân, hoặc chữ triện rất rộng, hoặc khi lại phân ra từng cọm, lúc lại tụ hợp thành quần nhấp nhánh chói lói trên mặt nước.

Lửa kỳ là lửa gì? Ấy là lửa các thuyền nghề đi câu cá hồ vậy. Về tháng nầy là mùa cá hồ nhiều lại béo, loài cá ấy trừ ra việc chài lưới ban ngày, đã bắt được nhiều rồi, lại còn cách soi đuốc mà câu đêm lại dễ lắm mà lại được nhiều. Cho nên bao nhiêu những thuyền cá ở các làng duyên hải, đến tối lại đến kéo nhau ra bể cả. Vậy thời lửa ấy là chính lửa đuốc câu cá vậy. Cho nên nay chợ nào cũng thấy bán đầy cả cá hồ.

Trông thấy cái kỳ-quang ấy, tưởng những kẻ lữ thứ cũng gợi lắm lòng hương-quan lắm.

MỚI SANG, MỚI SANG

Qui khách nên viết giấy về Hiệu **NAM-THỊNH**, số 6, phố Hàng Ngang, Hanoi *mà lấy giá hàng. Bản-hiệu mới nhận được nhiều thứ lainе may complets và par-dessus, satin, cachemire, cùng các thứ hàng tấm khác, không kể xiết. Bản-hiệu xin tính hầu các Ngài một giá đặc biệt.*

MUA BUÔN SẼ CÓ GIÁ RIÊNG 3214

PHÁP VIỆT TỪ-VỰNG

(*Dictionnaire Franco-Annamite*)

Của V. BARBIER tiên sinh soạn

Thực đủ — Thực tiện

Đóng bìa cứng . . . . 1$ 10

Đóng bìa giấy mềm. 0 95

Bán tại hàng sách MẠC-ĐÌNH-TỰ *số 136, phố hàng Bông, Hanoi.*

3216

Lắm kiểu nhiếm mũi

GIÁ LẠI MỞ

TIỄN - HÀM

SOTTIER — CHAPELIER

7, *Rue des Cuirs, Hanoi* 3120

Chúng ta nên lại cửa hàng này mà xem đồ gỗ nhiều kiểu mẫu mới chế ra đẹp lắm và bọ hơn cả.

Cửa hàng tôi chuyên mua đồng và sinh kiểu mẫu đồ gỗ rất đẹp mới ra, giá phải chăng, có in cả catalogue theo như tôi bán quý-quốc vẫn gửi sang bên này đi kiểu các quý khách ở xa gần muốn đóng đến kiểu xem thì cho người nhà lại lấy hay là gửi thư lại thì tiện định theo số timbre làm tiền phí tổn gửi đi kiểu các quý khách xem.

LƯU-BÁ-VI, Propriétaire

VINH-XƯƠNG

16, *Rue Pellerin*aux tức là phố Lò-sũ, *Hanoi*

Téléphone 216 1981

Nhà Bán đồ « TÂM-TÂM » Hà nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

HIỆU PHAN-ĐỨC-THÀNH

PHỐ HÀNG NGANG, số 2. — HANOI

CÓ BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG VỀ MÙA RÉT:

Các thứ Gấm — Các thứ Boạn — Các thứ Satin — Các thứ Dạ — Các thứ Vóe — Các thứ Nhiễu — Các thứ Cachemire — Aipaga — Tussor - Faille - The - Xuyên — Lụa — Lượt Là, vân vân...

Đủ các thứ hàng mùa để lót rất đẹp. 3035

THÁI-HƯNG

21, Phố Hàng Bông, 21

HANOI

Kính trình các qui-khách, Bản-hiệu bán đã các thứ mũ kiểu mới thật nhã (Casques Fantaisie) các thứ mũ mây (Chapeaux piqués), mũ feutres đủ các thứ mùa và khăn xếp nữa.

Bản-hiệu có nhiều thợ khéo, làm rất tinh-xảo, kỹ-lưỡng, nhanh-nhẹ. Giá bán hạ hơn các nơi.

Bản-hiệu có bán buôn, bán lẻ đi các tỉnh. Các qui-khách ở xa muốn mua hàng ủa bản-hiệu xin viết thư lại. Bản-hiệu sẽ gửi hàng đi ngay, theo lối lĩnh hóa giao ngân (Contre Remboursement). Xin các qui khách chiếu cố.

2028 THÁI-HƯNG kính bạch.

Huilerie & Savonnerie de l'Extrême Orient

HAIPHONG

Là một nhà máy to nhất ở cõi Viễn-Đông này của người Đại-Pháp lập lên để chế ra các thứ sà-phòng và các thứ dầu

Sà phòng trắng và đen để rặt, *nâu theo lối Marseille, hạng 72 o/o, hạng 60 o/o và hạng thường;*

Sà-phòng thơm để rửa mặt, *làm theo hình thù thế nào, nặng nhẹ bao nhiêu, đặt tên hay đặt hiệu gì tùy theo ý muốn của các bạn hàng, ai muốn đặt thế nào, bản-hiệu cũng xin nhận làm như thế.*

Những thứ bản-hiệu chế ra:

Dầu lau máy	*Sà-phòng nước*
Dầu thắp đèn	*Nhựa-thông chín*
Dầu lau khí giới	*Dầu săng (térébenthine)*
Các thứ dầu khác nữa	*Hắc-ín*

Các thứ vật vãnh:

Thuốc rặt quần áo	*Sáp đánh sàn gác*	*Nước tẩy uế*
Lọ hồ quần áo	*Sáp đánh đồ gỗ*	*Si gắn chai*
Các thứ khô dầu	*Các chất hóa-học*	*Các thứ nước-hoa*

HIỆU BÁN KÍNH VỆ-SINH

Bản-hiệu bán đủ các thứ kính vệ-sinh xem sách, cận thị, các thứ kính dưỡng mục đủ các mầu; kính đi ô-tô và tàu bay, nhiều kiểu lạ và đeo trông rất nhã mà giá lại rẻ hơn mọi nơi. Xin mời các ngài chiếu cố đến xem, bản-hiệu đã có riêng một tay chuyên-môn thợ về nghề thử kính để hầu tiếp các ngài.

LY-SENG-BAO dit CHEONG-HING

2021 42, Phố hàng Bồ, Hanoi.

NHÀ MÁY ÉP DẦU

ĐÁNH GIÂY THÉP HUILERIE HANOI

ĐINH-XUÂN-MAI

GIÂY NÓI 324

CÔNG-TY

Phố Đường Mới, số nhà 3, Hanoi

(Gần nhà thương chữa mắt)

Có bán đủ các thứ dầu Annam, các thứ khô dầu để bón ruộng. Giá phải chăng, dầu thực trồng sạch.

Lại có mua cả các thứ hạt dầu. 3016

RƯỢU

QUINQUINA CUSSAC

Rất bổ

dùng cho những người ốm yếu.

BÁN TẠI

NHÀ

GUIONEAUD FRERES

ở Hanoi-Haiphong, và tất cả các cửa hàng bán lẻ ở các tỉnh.

3051

SOCIÉTÉ DES PHOSPHATES DU TONKIN

133, Avenue Paul Doumer à Haiphong

XƯƠNG-TÂN (PHOSPHATES) là một thứ bột vun lên, giồng mầu, rễ tốt, Vun ruộng bằng **XƯƠNG-TÂN** thì lúa rất ra được gấp hai, gấp ba.

Hội chúng tôi tính nào cũng có người đứng ĐẠI-BIỂU

Ai muốn hỏi bàn gì, xin cứ gửi giấy cho chúng tôi tại Haiphong, 133, Avenue Paul Doumer (Phố Cầu-Đất).

Chúng tôi bán giá như sau nầy, hàng lấy tại nhà-máy ở Haiphong

23 $ 00 một tấn PH. 19/21. Thứ bột đỏ vun ruộng chua.

32 . 00 một tấn PH. S Thứ bột nầy thông dụng cả ruộng-chua, ruộng-ngọt 2035

HIỆU BÀO-CHẾ VÀ LỤC-HỢP

CHẾ THUỐC CHO NGƯỜI ĐẠI-PHÁP VÀ NGƯỜI AN-NAM

Ed. MONTÈS

Quan Bào-chế hạng nhất, Hà-nội, phố Paul-Bert, số 54

HÓA-HỌC CHẤT

và các thứ thuốc bào-chế

THUỐC ĐAU MẮT

Hiệu BONNET-CARD, trị các thứ đau mắt

THUỐC SOLUTION R. của ông HOLBÉ *để chữa a-phiện*

SOLUTION R. HOLBÉ

2 $ 50 một chai

Thận trọng mới có Hiệu đúng thuốc này phải nên đem quan Bào-chế người Pháp thì mới sẽ tỏ mua được.

Gouttes « METHARSINATE »

1 $ 00 một lọ

Thiết nhắc: bàn ăn-ngủ, mắt mới không khỏa lắm mặc gì; đừng thuốc này hay lắm!

Mấy thứ bản-hiệu hay bán:

Các thứ thuốc nước đựng lọ kín để tiêm vào da như thuốc bổ CACODYLATE DE SOUDE

Thuốc tiêm gọi là 914, *trị bệnh Giang-mai*

Thuốc ho-có SIROP PECTORAL *đặc-chỉ, bổ-máu.* Thuốc lao *chỉ người lớn dùng được thôi*

Thuốc lậu hiệu MONTÈS

thuốc uống — 2 $ 00 lọ 30 viên

thuốc thọt — 0 90 một chai

Chớ các chứng lậu: chẳng kì mới hay có: uống thuốc cachets antiseptiques mà thứ thuốc blennorrhéides các Bản-hiệu thì chắc khỏi. Thuốc nay đã chữa được nó số người phải bệnh lậu.

Gouttes « VIRGINIE »

1 $ 00 một lọ

Trị những bệnh đái hắt nhắt: Kinh nguyệt không điều, hay lỡ khi bệnh kinh đau đớn mình mẩy, nằm đau bụng, ỉa ra, uống thuốc nay đỡ mau sến lấy lại mau tốt trong mình đi ban đêm.

ĐỒ BUỘC THUỐC

ĐỒ DÙNG ĐỂ THÍ-NGHIỆM HÓA-HỌC

ĐỒ MÔ-SÉ

Kính-ảnh, đồ-ảnh, thuốc-ảnh hiệu LUMIÈRE và JOUGLA và giấy-ảnh, thuốc *Citrate* và thuốc *Bromure*

Bán cuộn và bán bao kín

Bán cất và bán lẻ

« THUỐC DÉRÉ »

0 $ 90 một chai 1/4 litre

Trị bệnh giang mai lắt là nước hay có. Dùng thuốc nầy rồi thì nên uống thuốc nay cho hết ngọt. Dùng thuốc khác rồi cũng chẳng phải uống thuốc nay thì mấy chốc khỏi hẳn được. Thuốc nầy rất hay, rất quí: nó chẳng hại gì đến sự sinh dục, lại bổ sức cho người có bệnh.

Muốn dùng thuốc nầy trong một chẳng thì nên mua một chai lớn litre. Giá nó 3 $ 00 mà thôi.

BẠCH-THÁI-BƯỞI

CÔNG-TY

HẠNG TÀU SÔNG BIỂN

TÀU CHẠY PHIÊN khắp các ngòn sông Bắc-kỳ;

TÀU CHẠY VEN BIỂN Bắc-kỳ và Trung-kỳ;

TÀU CHO THUÊ cả chuyến;

TÀU HẢI THUYỀN và sà-lan;

Bản-tự cũng có bao cả hàng hóa xuất-cảng nhập-cảng

Ai cần điều gì xin hỏi tổng-cục tại Haiphong và các phân-tự tại Nam-định, Hanoi, Tuyên-quang, Việt-trì và Bến-thủy 1005

No 10

TÁI-SINH-DUYÊN

(Sự-tích Mạnh-lệ-quân)

NGUYỄN-BỒ-MỤC *dịch thuật*

Tô-đình tuyết không tin, trở vào trong phòng, đem việc thi bẩm nói với thân-mẫu là *Tô-đại-nương* và bảo rằng:

— *Hoàng-phủ* công-tử trông có phúc tướng, sau nầy tất được đại-quí. *Lưu-khuê-bích* không biết tự xét mình, dám càng *Hoàng-phủ* công tử thì hèn. Chẳng cứ tiền-thu, giả-sử con đây, con cũng không thuận kết-duyên với *Lưu-khuê-bích*.

Tô-đại-nương nghe nói, thở dài mà than rằng:

— Con nói đến sự nhân-duyên của con, lại khiến cho mẹ đau lòng. Mẹ chỉ sinh có một mình con, những mong mài sau kén được rể hiền nhưng mẹ đây là một người phụ-nhân thì dẫu con có chắt tài-mạo chẳng nữa, cũng vị-tất đã được người sang-trọng đến cầu-thân. Mẹ thiết-tưởng *Lưu-khuê-bích* có bằng lòng, cũng là một sự may cho con vậy.

Tô-đình tuyết nói:

— Con trộm nghĩ chẳng thà đi tu, còn hơn kết-duyên với *Lưu khuê-bích* cho uổng một đời.

Tô-đại nương nghe nói mỉm cười, rồi hai mẹ con cùng nhau đi ngủ. Ai ngờ *Tô-đình-tuyết* và *Hoàng-phủ-thiếu-hoa* vốn là tiểu-duyên tóc-đề, đêm ấy *Tô-đình-tuyết* cứ nghĩ về cái tài mạo của *Hoàng-phủ thiếu-hoa* mà thành ra trằn trọc suốt đêm, không ngủ yên giấc.

Nàng nghĩ thầm: *Hoàng-phủ thiếu-hoa* cũng là không can-thiệp gì với nhau, chẳng hay vì tiền duyên tóc-đề chi đây mà khiến cho ta không thể người lòng được. Nàng đang mơ mắng nghĩ ngợi thì mộng thấy một mình lững thững bước ra rạo chơi chốn hoa-viên, lại gặp *Hoàng-phủ-thiếu hoa* ở đâu đến.

Hoàng-phủ thiếu-hoa vái chào, *Tô-đình-tuyết* không thể tránh sao cho được, bất đắc dĩ cũng phải chào lại, và hỏi rằng:

— Công-tử đi đâu mà lại tới đây?

Hoàng-phủ thiếu-hoa nói:

— Tôi nhân đi qua đây, thấy cửa vườn ngỏ, vậy nên tiến vào. Sáng hôm nay nàng đứng ở trên lầu xem bẫn, tôi trộm liếc dung nhan, trong lòng lấy làm hâm-mộ, chưa được biết nàng cùng *Mạnh* tiểu-thư là chỗ thân thuộc thế nào, xin nàng bảo rõ cho biết. Số là tôi muốn thưa một câu chuyện.

Tô-đình-tuyết kể-lể họ tên và lai-lịch cho nghe. *Hoàng-phủ thiếu-hoa* cười mà bảo rằng:

— Nếu nàng chưa kết duyên với ai, mà nàng có lòng thương tôi thì khi tôi thành-thân cùng *Mạnh* tiểu-thư rồi, sẽ xin cưới nàng làm thứ thất. Sau nầy nàng và *Mạnh* tiểu-thư lấy tình chị em mà đối-đãi cùng nhau, nàng nghĩ thế nào?

Tô-đình-tuyết nghe nói, chính hợp ý mình, liền đáp:

— Công-tử dạy lẫn! Gia-pháp bao giờ cũng phải có trên dưới, tôi đây yên phận thứ-thất, cũng đã quá vọng, can chi còn phải nghi ngờ.

Hoàng-phủ thiếu-hoa mừng rỡ mà rằng:

— Nàng đã hứa lời như vậy thì đứng trước mặt trăng đây, xin nàng thề đi, mới thật là nàng không phụ tôi.

Nói xong, liền chạy lại cầm lấy tay *Tô-đình-tuyết*. *Tô đình tuyết* hổ-thẹn, dụt tay lại mà bảo rằng:

— Công-tử nên thề trước đi, rồi sau tôi sẽ thề.

Hoàng-phủ-thiếu-hoa quì xuống, đối trước mặt trăng mà thề rằng:

— Tôi là *Hoàng-phủ-thiếu-hoa*, được nàng họ *Tô* thương yêu đến, xin đính ước kết duyên với nhau, nếu sau nầy tôi phụ lời thề, sẽ phải chết đâm chết chém.

Hoàng-phủ thiếu-hoa thề xong, ngẩnh lại bảo *Tô-đình-tuyết* rằng:

— Xin nàng thề đi!

Tô-đình-tuyết cũng khép vạt áo qui trước mặt trăng mà thề rằng:

— Tôi là *Tô-đình-tuyết*, được gặp *Hoàng-phủ* công-tử đây, xin đính ước làm thứ-thất, nếu sau nầy tôi phụ lời thề thì xin đã có trời tru đất diệt.

Hoàng phủ-thiếu hoa đỡ dậy mà bảo rằng:

— Xin nàng chớ phụ tôi là đủ, can chi phải thì-thoảt nặng lời quá như vậy. Nay nhân vắng vẻ, mời nàng vào trong nhà đây, để hai ta được phỉ nguyện ao ước.

Nói xong, liền nắm lấy *Tô-đình-tuyết*, kéo vào trong nhà. *Tô-đình-tuyết* chính sắc mà mắng rằng:

— Tôi không phải là phường dâm-đãng, chỉ vì yêu cái tài mạo của công-tử, cho nên mới thề thoảt nặng lời. Đừng điều nguyệt nọ hoa kia, ngoài ra ai lại tiếc gì với ai.

Hoàng-phủ-thiếu-hoa nài-ép mà rằng:

— Tôi với nàng đã tư-ước với nhau thì còn tiếc gì nhau nữa. Tôi chỉ sợ sau nầy nàng phụ lời thề thì chẳng thiệt-thòi cho tôi lắm ra!

Tô-đình-tuyết nghe nói, cũng hơi nể lòng, nhưng nghĩ đến danh-tiết, lại có ý ngại. Nàng đang lưỡng-lự, chưa biết xử ra thế nào, bỗng thấy *Mạnh sĩ-nguyên* ở trong nhà bước ra, *Hoàng-phủ thiếu-hoa* với vàng buông nàng mà chạy đi chỗ khác. Nàng cũng lật-đật chạy trốn. Vừa chạy được mấy bước thì xảy chân vấp ngã, bấy giờ giật mình tỉnh dậy, mới biết là giấc chiêm-bao.

Khi mở mắt ra, ngọn đèn còn sáng, nàng mới khoác áo ngồi dậy, nghĩ thầm: giấc mộng của ta thật lạ! Hoặc là ta cùng *Hoàng-phủ* công-tử có tiền-duyên chăng, nhưng chẳng hay có sao lại bị *Mạnh* lão-gia làm cho tan cuộc.

Nàng nghĩ đi nghĩ lại, rồi quyết-định một lòng mà rằng:

— Ta đã mộng cùng *Hoàng-phủ* công tử thì nước thì ta nêu một lòng chờ-đợi *Hoàng-phủ* công-tử, nếu không lấy được *Hoàng phủ* công-tử, cũng nên thủ-tiết một đời, cho toàn cái danh liệt-nữ.

Từ đó *Tô-đình-tuyết* quyết chí thủ-tiết với *Hoàng phủ* công tử. Lại nói chuyện *Lưu-khuê-bích* về nói với thân-mẫu là *Cô* phu-nhân rằng:

— Nếu con không lấy được *Mạnh-lệ-quân* làm vợ thì xin nhất-định không lấy ai nữa!

Cô phu-nhân vốn là một người hiền-đức, thấy con nói vậy, cho là vì cái lòng tức-giận một thời, cười mà bảo rằng:

— *Mạnh* tiểu-thư dẫu tài-mạo hơn người, nhưng chẳng lẽ khắp trong thiên-hạ không còn ai tài-mạo bằng *Mạnh* tiểu-thư nữa hay sao! Sao con lại nói dở như vậy!

**Cổ-hoành-nghiệp* cũng kiếm lời yên ổi mà rằng:

— Cháu chớ nên nóng-nẩy, ta nghe nói *Hoàng-phủ kinh* có một người con gái, tên gọi *Trường hoa*, chẳng những có nhan-sắc, mà lại có tài-đức nữa. Phàm công việc trong nhà *Hoàng-phủ*, đều một tay *Trường-hoa* tiểu-thư coi-sóc cả. Cháu cứ để thư-thả mấy bữa, rồi ta sẽ đến nhà *Hoàng-phủ*, xin cho cháu được kết-duyên với *Trường-hoa* tiểu-thư.

Lưu-khuê-bích giả cách bằng lòng, kỳ-thực thì chỉ định cùng *Hoàng-phủ thiếu-hoa* làm ra dáng thân-mật, khiến cho không ngờ, để lập cách mà hãm-hại. Khi *Hoàng-phủ thiếu-hoa* đã chết rồi, cháu *Mạnh-lệ-quân* phải cải giá, bấy giờ ta cầu-thân, thế tất phải được, nhưng ngày nay ta để cùng *Hoàng-phủ-thiếu-hoa* bắt hòa rồi thì mặt nào mà trông thấy nhau nữa.

(Còn nữa).